Akkaba

— Yılbaşı tebriki için bir sürü kart geldi..

— İstemem... Genç gelirse haber ver!

Türkiye İş Bankası

1955

Yılı İkramiye Plânı:

İkişer Daireli 5 Apartman	Bahçeli 15 Ev

Ayrıca 725,000 liralık para ikramiyeleri

Keşidelerden 2 ay evvel en az 150 liralık bir küçük câri hesap açtıranlar ve keşide tarihine kadar çekmeyenler kur'aya iştirak hakkını kazanırlar.

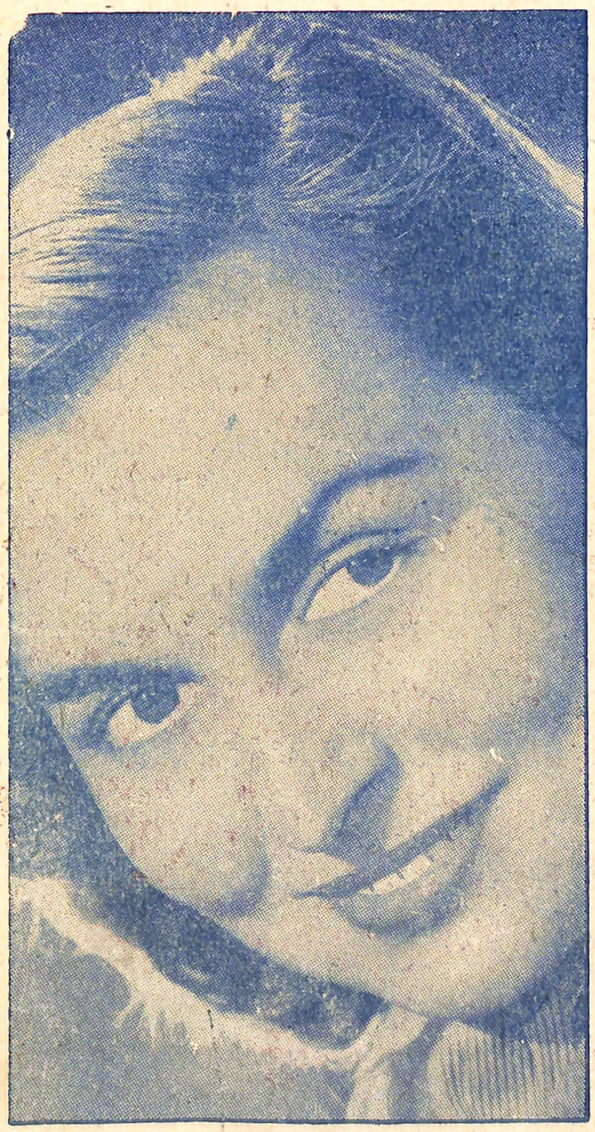

Perde ve sahne artisti
sporcu - gazeteci
münevver - sanatkâr

Lâle

PURO için ne DİYOR!

"PURO Tuvalet Sabunu, genç ve güzel kalmak isteyen her kadın için en lüzumlu güzellik müstahzarıdır. Çünkü PURO, fevkalâde bir tuvalet sabunu olmakla beraber aynı zamanda bir krem vazifesi de görür."

- CİLDİ TEMİZLER, BESLER VE KORUR
- SİVİLCE VE SİYAH BENEKLERİN TEŞEKKÜLÜNE MANİ OLUR.
- SİZİ ÇOK DAHA GENÇ VE GÜZEL GÖSTERİR.

Bu seneki filimleri: **Leylâklar altında, 6 Ölü var, Nilgün**

PURO GÜZELLİK METODUNU SİZ DE TATBİK EDİNİZ.

Her sabah ve akşam bol PURO köpüğü ve su ile...

...cildinizi tahriş etmeden yıkayınız ve nemini alınız.

14 gün zarfında daha güzel olduğunuzu farkedeceksiniz.

BOL KÖPÜKLÜ · NEFİS KOKULU

PURO

100 de 100 saftır.

SEK VERMUT...

İller Bankası

Sermaye: 300.000.000 T. L.

İl Özel İdareleri, Belediyeler ve Köylerin Harita, İmâr plânlariyle Su, Elektrik, Yapı, Proje, İnşa ve tesisleri

BANKA VE KREDİ MUAMELE VE HİZMETLERİ EN MÜSAİT ŞARTLARLA YAPILIR VE MEVDUAT HESAPLARI AÇILIR

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Teknik Sekreter:
Selâmi Münir YURDATAP
Adres: Klodfarer Cad. No. 3 _ 10. Daire 3.
Telefon: 21811
ERCAN MATBAASI
Fiatı: 50 Kuruş

SAYI : 146 C.: 6 _ 30 ARALIK 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SAHİBİ, MESUL MÜDÜR ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Akbaba

Siyasî mizah gazetesi

DUA!

Allahım!.. Dünya basıyor yeni bir yaşına.. Aklı gelsin başına.. Girmesin atom savaşına!

Allahım!.. Demokrasinin busu, şusu.. hem pehriz, hem lâhana turşusu.. Yapma beni Hüseyin Cahid'in komşusu!

Allahım!.. Talihimiz yâr ola.. Şeker, kömür var ola.. Şirin göster cümlemizi sen Mükerrem Sarol'a!..

Allahım!.. Elimdeki şu kalemdir silâhımız.. Vurguncuda, soyguncuda hiç kalmasın âhımız.. Yeter artık, daha fazla yükselmesin refahımız!

Allahım!.. Ali Naci Dadaşımın yıldızını söndürme.. Ahmet Emin'i gece gündüz döndürme.. Hele Falih Rıfkı Beyi daha fazla övündürme!

Allahım!.. Bu yıl cücelerimize boy ver.. Muhaliflere oy ver.. Kuru çeşmelere su koyver!

Allahım!.. Ne olursun, Çiçekdağ'ın çiçeğini göster bize.. Yırcalı'nın karşısında muhtekiri getir dize.. Bir yılbaşı piyangosu ihsan eyle bendenize!

Allahım!.. Tırnak verme zalimlere, fodullara.. Kısmet gönder bekârlara, genç dullara.. Akıl dağıt okullara!..

Allahım!.. Korkuyorum okumaktan artık alın yazımızı.. Tramvayda, otobüste sen hıfzeyle ırzımızı.. Karımızı, kızımızı!..

Allahım!.. Yarın gece giriyoruz bin dokuz yüz elli beşe.. Her adımda bir çirkefe, bir çukura düşe düşe.. Şayet kusur işledikse affeylesin Velibeşe!.. Âmiiiiin!..

AKBABA

YURTTA SULH, CİHANDA SULH!

Yeni yıla girerken : İki dost!

Yeni yılınız kutlu olsun

AKBABA

Olaylar Alaylar Kalaylar

SUNİ BUHRAN

Tekniği ilerlemiş memleketlerde, malların hakikîsi yerine sun'îsi yapılıyor; sun'î ipek, sun'î petrol, sun'î kauçuk gibi...

Bizde de çok şükür günden güne fabrikalar çoğalıyor; şeker fabrikaları, çimento fabrikaları, kumaş fabrikaları yapılıyor. Yalnız bizim fabrikalar ne hikmetse, malın ne hakikîsini, ne de sun'îsini yapıyorlar. Nasıl olup, nasıl bitiyor bilinmez ama, fabrikalar çoğaldıkça, şekerin ne hakikisini, ne de suniisini görüyoruz. Sâdece ortada bir «sunî şeker buhranı» lâfıdır dolaşıyor.

Fabrikalar çoğaldıkça, mademki şeker azalıyor, hattâ ortadan kalkıyor, o halde yapılacak iş çok basit; hemen fabrikaları kapatıp, sun'î şeker buhranı imâline son vermek. Belki o zaman şekersizlikten kurtuluruz.

□

OTURAK ÂLEMİ

Konya (Özel) — Şehrimizde üç yaşında Demir adında bir çocukla ,iki yaşında Aylâ adında bir kız çocuğu oturak âlemi yaparlarken anneleri tarafından suç üstü yakalanmıştır.

AYI POSTU

Burdurda bir adam ayı postuna bürünerek; evvelce gözüne kestirdiği bir kızın evine girmiş ve uyuyan kıza taarruz etmiş. Bize kalsa, mütecavizin ayı postuna bürünmesi, hüviyetinin ve suçunun itirafı kabul edilerek hafifletici sebep diye alınmalıdır. Çünkü, bunun tersi de var. İstanbulun göbeğinde bazı ayılar, insan postuna bürünüp laym işi yapıyorlar.

KISA HABERLER

★ Eskimo ile memleketimiz arasında ticari münasebetler başlamıştır. Bildirildiğine göre Eskimolar memleketimize buz göndereceklerdir. Bizim onlara ne göndereceğimiz henüz tesbit edilmemiştir. Selâm ve saygılarımızı göndermemiz ihtimâli kuvvetlidir.

★ Beyazıtta Altın caddesinde 11 numarada oturan Celil Sağlam ile karısı, dün kömürden zehirlenerek hastahaneye kaldırılmışlarsa da, kurtarılmaları mümkün olmamıştır. İfadeleri de alınamadığı için, bu karı kocanın, zehirlenecek kadar kömürü nereden buldukları öğrenilememiştir.

★ Kahireden bildirildiğine göre, Mısır'da bugün yalnız bir kişi idam edilebilmiştir.

★ Zonguldak Cezaevinden dün iki mahkûm kaçmıştır. Aynı yerden bir ay içinde beş kaçma hâdisesi olmuştur. Cezaevi idaresi, kaçmak isteyen mahkûmların zahmet çekmemeleri için, bu deliği genişletmeğe karar vermiştir.

□

GÖNÜLLÜ MAHKÛM

Bir vatandaş Cezaevine baş vurmuş:

— Elli lira para cezam var! Veremiyeceğim, vermeme imkân olmadığı için beni hapsedin! demiş.

Bizce, çok mâsum bir teşebbüs... Vatandaşa:

— Hayır ,olmaz, seni hapsedemeyiz, ille para cezasını ödeyeceksin! demişler.

Halbuki, para cezasını ödemeyenlerin hapsi, kanun gereğidir. Böyle olduğu halde, acaba vatandaşı neden hapsetmediler, dersiniz.

Her halde yol olur, diye... Bu kolay usulü öğrendik mi bir kere, hapisaneler adam almaz.

□

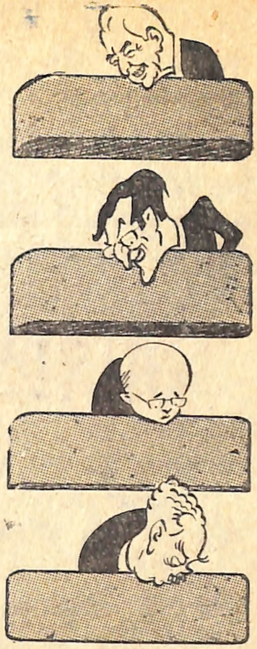

— Kim oooo?..
— Yeni yıl!.. Yeni yıl!..
— Haydi oradan... Ne eskisinden yılarız, ne yenisinden!..

YAZISIZ!..

(Nehar Tüblek)

Geçen Yılın İstatistiği

Amerikada ve dünyada çeşitli meselelere ait yaptığı istatistiklerde tanınmış olan Gallup Enstitüsü, memleketimizde geçen yıl içinde geçen akla gelmiyecek hâdiseleri, şu rakamlarla ifade etmiştir:

★ İstanbul Valisi Gökay'ın, geçen bir yıl içinde açılış törenlerinde kestiği kurdelâları yan yana eklerseniz, dünyanın çevresini on sekiz defa dolanacak bir uzunluk tutar.

★ Geçen bir yıl içinde, Türkiyede ortalama, adam başına iki buçuk kesme, bir tutam da toz olmak üzere 12 gram şeker düşmüştür. Halbuki şeker buhranı olmadığına dair verilen resmî demeç, beyanat, mesaj, deklaresyon, nutuk ve söylevlerdeki kelimeler vatandaşlara taksim edilirse, her vatandaşın his sesine ortalama dört çuval lâf isabet etmektedir.

★ Uğurlama ve karşılama törenleri, kanunla yasak edildikten sonra, geçen sene içinde Haydarpaşa ve Ankara garına uğurlama ve karşılama için gelenlerin sayısı, bir evvelki seneye göre, yüzde bin beş yüz artmıştır.

★ Yapılan incelemeye göre, İstanbulda kapatılan ve basılan randevu evlerinin, açılan eczanelerin, buz dolabı ve radyo gibi eşyalar satan mağazaların ve banka ajanslarının tutarı, İstanbuldaki bina sayısından on beş defa daha fazladır. Bu hesaba göre halkın nerede oturduğu anlaşılamamaktadır.

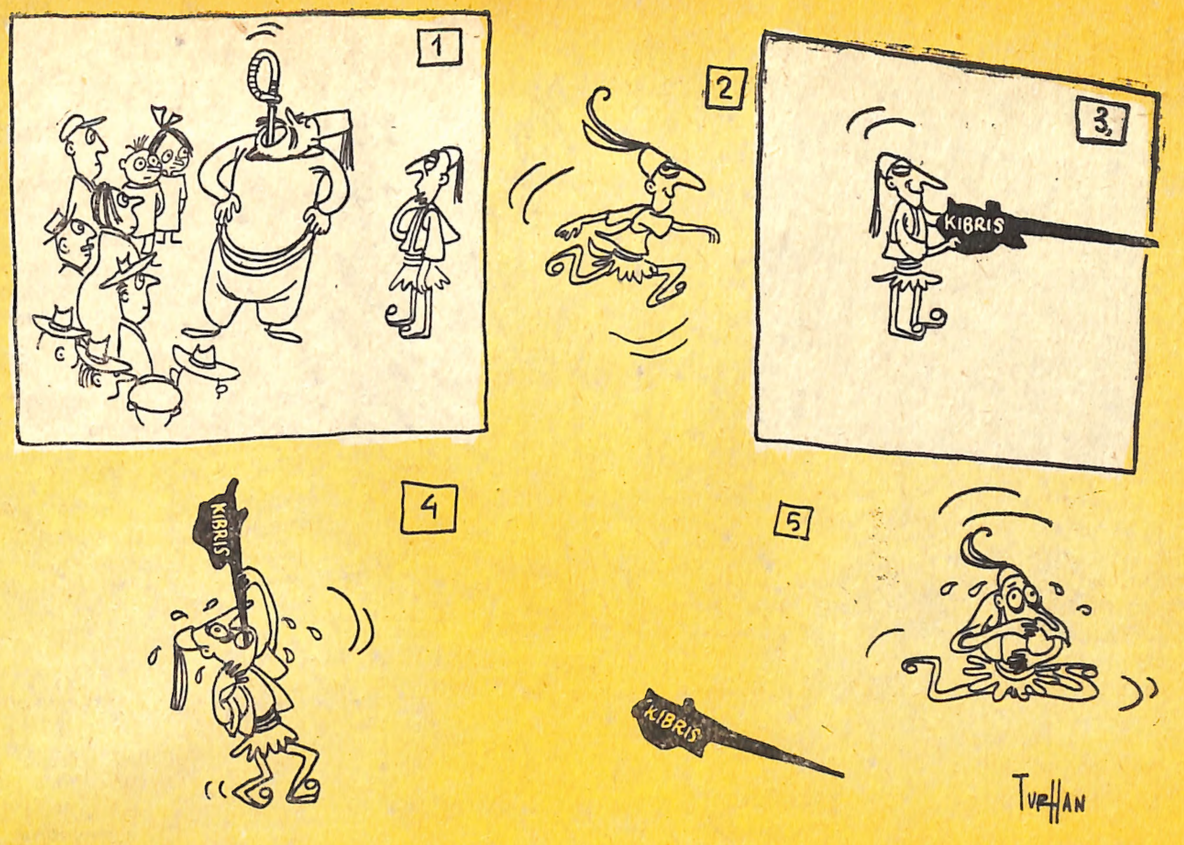

Tavuk kaza bakmış ta!.. (Turhan Selçuk)

Kadınların Yaşını Nasıl Anlarsınız?

Anlayan: BERİ GELSİN

KADINLARIN yaşını sormak, nezaketsizlik, terbiyesizliktir.

Bir yandan da, mahkeme, tapo gibi resmî dairelerde, mutlaka kadın olsun, erkek olsun, iş sahiplerinin yaşlarını öğrenmek lâzımdır. İşte bu zorluğu göz önünde tutan Amerikalı psikoloğ lar, kendisine sormadan bir kadının yaşını öğrenmenin usulünü bulmuşlardır.

16 YAŞA KADAR :

Tramvayda, otobüste, vapurda arkadaşlarıyla giderken yolculardan başka, vatmanın, şoförün veya kaptanın duyacağı kadar yüksek sesle konuşuyor, annesinden, baba annesinden, cici annesinden bahsedip, bütün yol cuları bu konuşmalarla zorla, yemek odası, yatak odası ve ban yoya kadar sokuyorsa;

İkide birde gözünün üstüne düşen saçlarını, ablasından taklit veya annesinden mevrus şuh bir el veya baş hareketiyle arka ya atmağa çalışıyor ve sık sık arkadaşlarına «boş ver» diyorsa;

Çın çın kahkahaları, etrafındaki ihtiyarların ağzını sulandırıp ta «memlekette ahlâk kalmadı» dedirttiriyorsa;

Bir toplulukta, söz yaştan açılınca, annesi kendisi için on altı yaşında deyince sinirleniyor ve Anne, neye küçültüyorsun yaşımı? Yirmi yaşındayım işte!..» di yorsa ve genç erkeklerin bulunduğu mecliste yerli yersiz, bilhassa yersiz, yakında yirminci yaş günü yapılacağını söylüyorsa;

Onu görünce erkekler, karşılarında limon yalamış gibi ağızları sulanıyor, yayılıyor, dudakları genişliyor, gözleri şaşılaşıyor ve «ah evlâdım» «yavrum» gibi «şefkat-i pederâne» numarasıyla öpmeğe, okşamağa, yanaktan, gıgıdan makas almağa kalkıyorlarsa;

Hiç şüpheniz kalmasın, o kız ancak on altısındadır.

25 YAŞA KADAR :

Mübalâğalı makyaj yapıyorsa, dedikoduya başlamışsa, erkeklerin hergele cinsine karşı fazla ilgi duyuyorsa, uğruna intihar edeceği aşkları bir hafta kadar uzun sürüyorsa;

Her halde bir yerleri görünsün diye eteğini hem kısa, hem de yırtmaçlı yaptığı halde, otutup bacak bacak üstüne attığı zaman, bu sefer de, diz kapak yuvarlaklarını örtsün diye, ikide birde eteğini çekiştiriyorsa;

Kültürlü kadın görünmek enayiliği başlamışsa;

O kadın su içinde yirmi beşinde vardır.

40 YAŞA KADAR :

Kadınların yaşını anlamakta cilt çok mühimdir. Terbiyesizlik olur diye, yaşını sormağa utandığınız bir hanımın eteğini kaldırıp, diz kapaklarına bakın. Diz kapakları şeffaf ve düzgünlüğünü kaybetmişse, yukarı diz nahiyesi gergin ve pürüzsüz değilse, buruşuk, kırışık başlamış ve deri mesameleri genilemişse,

Çok konuşmağa ve ukalâlığa başlamışsa;

Sık sık: «Aşka inanmam», «erkeklere güvenilmez» diyorsa, buna rağmen genç erkekleri görünce iç çekiyorsa;

Genç kızlara ahlâk dersi vermeğe başlamış ve açık saçık hikâyelerden hoşlanıyor, küfür ediyor, oyun ve içkiden zevk alıyorsa, takma kirpik, takma diş, boyama saç ve çok fazla makiyaj yaptığı halde, kendini makyaj yapmıyormuş gibi göstermeğe çalışıyorsa:

Hiç şüpheniz kalmasın, sayın bayan kırkına merdiven dayamıştır.

40 DAN YUKARI OLANLAR

Kırktan yukarı olanlar için, doğrusu konuşmağa, vakit harcamağa, mürekkep ziyan etmeğe değmez. On senedir, otuz yaşında olduklarını söylüyorlarsa;

Bir çok sayılı, zengin, meşhur erkeklerin kendilerine âşık olduklarını, fakat hiç birine yüz vermediklerini, eski güzelliklerini anlatıyorlar ve namus bâbında çok titiz ve hoca görünüyorlarsa;

Ruhuna elfatiha!...

Hüseyin Cahid'e kafes içinde sembolik bir kuş verilecek!. (Gazeteler)

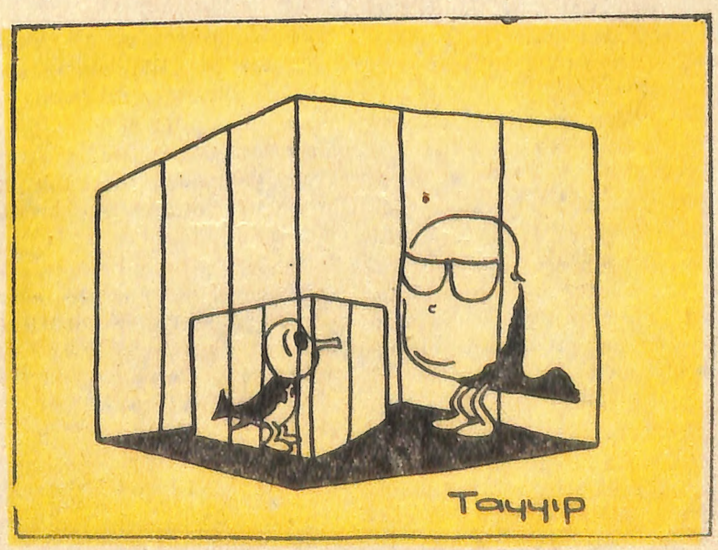

KUŞUN KUŞU...

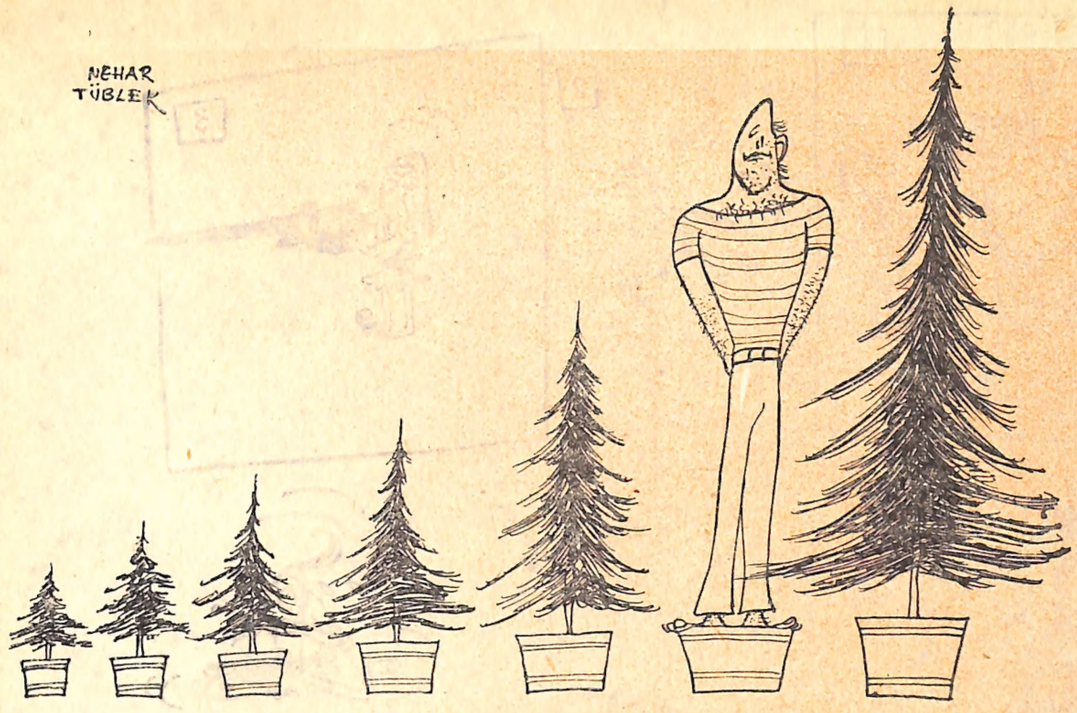

YAZISIZ!..

(Nehar Tüblek)

HEDİYE

Her şey satan büyük mağazalardan birine girdi:

— Yılbaşı hediyesi alacağım, dedi. Ne tavsiye edersiniz?

— Ne arzu ederseniz... Elmas, yüzük, küpe...

— Müshil şekerli çukulata yok mu?

— Var, ama...

— Verin bir kilo... Kaynanama hediye edeceğim...

KOKU

Genç kadın, Yılbaşı gecesi, sevgilisine sordu:

— Nasıl hayatım, dedi, kokum hoşuna gidiyor mu?

— Sorma şekerim, dedi delikanlı, mestetti beni... Sarhoş oldum, âdeta...

Genç kadın içini çekti:

— Ondan değil o, üstüme kokteyl döküldüydü, odur!...

O HALDE...

Gülsen Abalı son derece bedbahttı. Canciğer arkadaşı, sırdaşı Nevin, ona ...şaşıyordu:

— Anlamıyorum Gülsen... Hem seviyorsun, hem seviliyorsun... Sonra da mes'ut değilim diyorsun... Neden ama?

— Neden olacak kardeş... Beni seven adamla benim sevdiğim adam ayni adam değil!..

□

Bir Anahtar Hikâyesi

★

GÖK ağarıyordu. Yeni yılı karşılamaktan dönüyordular. Perihan birdenbire:

— Orhan, dedi, apartmanın anahtarı yanında mı?

Kocası ceplerini aradı ve:

— Yo... dedi, elbisemi değiştirirken her halde almağı unutmuşum... Seninki yanında değil mi?

— Benimki de yok şekerim, şimdi hatırlıyorum, tuvalet masamın üzerine koymuştum, almamışım...

— Eeee, şimdi ne yapacağız?

— Aman... üzüldüğün şeye bak. Gider otelin birinde yatarız. Bereket versin servis kapısının anahtarı hizmetçide... Sabahleyin gelir açar.

Orhan:

— Otelde yatarız'ı da ne kadar kolay söylüyorsun, diye homurdandı, Otellerin bu gece tıklım tıklım olduğundan haberin yok galiba... Hay aksi şeytan; nereden de elbisemi değiştim sanki... Otelde yer bulmak Allahın belâsı, bilhassa gece yarısından sonra...

Perihan:

— Aman Orhancığım, Allah aşkına şikâyeti kes te bir an evvel gidelim, zira ayaklarım çok sızlıyor, diye yarı sinirli yalvardı.

— Korkma, birazdan böbreklerin de sızlamaya başlar, çünkü bu gidişle otelin bekleme salonunda sabahlıyacağız galiba...

Otele geldikleri zaman iyi bir haberle karşılaştılar. Otel memuru:

— Taliiniz varmış efendim, dedi, bir tüccar biraz evvel tuttuğu odayı telefonla iptal ettirdi... Böyle iptal ettirme de pek nadir olur ya... Lûtfen isminizi söyler misiniz?... Evlisiniz değil mi?

Orhan:

— Evet evliyiz ama, dedi, bunu sormağa ne lüzum var?

— Nasıl sormam efendim, otele geldiğiniz saat malûm, sonra bagajınız da yok... Nizamnameyi biliyorsunuz zannederim. Evli olmıyan bir çifte oda vermek yasaktır. Sonra evli olduğunuzu isbat etmeniz de lâzım. Polisle aramızın bozulmasını hiç arzu etmeyiz.

— İsbat etmemiz mi lâzım? Peki, nasıl isbat etmemizi istiyorsunuz?

Perihan oturduğu kanapeden birdenbire doğrularak:

— Bana bakın, diye söze karıştı, efendi benim kocam. Anahtarı evde unuttuk ve bundan dolayı da geceyi otelde geçirmeye mecbur olduk. Anladınız mı?

Otel memuru daha fazla kuşkulanmıştı.

— Bu gibi sebepler kullanıla kullanıla artık eskidi Hanımefendi, dedi, ya beni iknâ edecek bir başka sebep söyleyiniz, yahut da lütfen evli olduğunuzu gösteren nüfus kâğıdınızı veriniz.

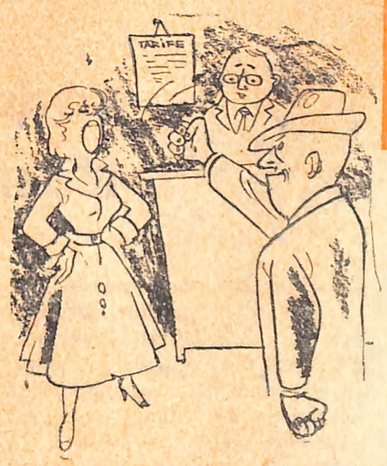

Orhan biraz daha uysal bir sesle:

— Nüfus kâğıtlarımızı yanımızda taşımak hiç âdetimiz değil...

Perihan ileriden tekrar atıldı:

— Karı koca olduğumuz halimizden belli değil mi sanki?

— Evet, belki bellidir, fakat bu kâfi değildir efendim. Karı koca olduğunuzu isbat etmedikçe maalesef size oda veremiyeceğim.

Orhan:

— Sonra da «hür memleket, hür memleket» diye böbürlenir dururuz, diye söylendi, ne uydurma lâf... Perihan'a dönerek:

— Haydi gel, başka otele gidelim.

Perihan yerinden bile kımıldamıyarak şikâyetçi bir sesle:

— Ayaklarım sızım sızım sızlıyor benim, dedi, nereye gitsek ayni şey değil mi sanki?...

Orhan hiddetle:

— Canımı sıkma Allah aşkına, diye bağırdı, insanın kafası işlemezse ayakları olsun işler.

Perihan:

— Şuna bak, her şeyi bırakacağız da apartmanın anahtarını düşüneceğiz, öyle mi?...

Orhan:

— Düşünmezsen işte böyle otellere bile kabul edilmezsin!

Perihan:

— Sen utan, erkek olmuşsun da bir otelciye bile sözünü geçiremiyorsun.

Orhan:

— Otelcinin hakkı var, senin böyle yan gelip kanapede oturduğunu, esneye esneye: «ayaklarım ağrıyor» diye nazlandığını görünce adamın büsbütün şüpheleri arttı.

Perihan:

— Neee?... Nazlanıyor muyum? Aman Yarabbi... Artık rahatsızlıklarım, ağrılarım da sana yalan gelmiye başladı... Yazıklar olsun... Ne dedim de seninle evlendim... Ne bahtsızmışım, diye ağlamaya başlayınca: Otel memuru:

— Hayır, hayır, dedi, gitmenize hacet yok, karı koca olduğunuz anlaşıldı artık... Lûtfen 3 üncü kat 36 numaraya... Aman yüksek sesle kavga etmeyin, müşteriler uyanmasın!

Vefa ŞEREFLİ

Sosyeteden fısıltılar

Kimler Eğleniyor

YARIN gece Yılbaşı. Büyük Klüpte, yani eski Serkldoryan'da hazırlık dehşet. Daha bir ay evvelden, Rıza Sadıkoğlu, kelimeleri kızgın tavada patlıcan kızartır gibi cızırdatarak emirler veriyordu:

— Sana cönderdiğim visçileri aldin mu?.. Al... Bir fiçu, iki fiçu, üç fiçu, ne verirse al...

— Viskileri fazla mı satıyor Beyefendi?..

— Ne sandindu?.. Yok sana şişeylan vereceydu...

Başlar plânların üstüne eğilmiş, masalarla dama oynuyorlar:

— Olmaaaz, orası Baştımar'ın makamı... Reis bey kapıdan girince baş köşede olacak!

— Peki, ya şu?.. Bütün salona hâkim masa?

— Sezai Ömer beyin...

— Hiç dokunma: Malûm ya, zeytinyağcıdır üstad, üste çıkmak hakkıdır!

— Öyle olsun... Ya şu?

— O mu?.. Şey... O Arslan beyin... Arslan Sadıkoğlu'nun!

Celâl Fuat Türkgeldi sesleniyor:

— Dokunmayın o arslana!

Plâna biz de bir yan göz attık: Hasan Saka on kişilik bir masa ayırtmış... Bakalım Gencicük Melâhat hanımın misafirleri kimler olacak?.. Herhalde oğlu Can'la gelini Emel değildir!..

Ötede münhal kocalardan Bay Fettah'ın sekiz kişilik masası uzanıyor: Misafirleri arasında Melih Caculi ile rengârenk eşini görür gibi oluyoruz!

Oooo... Meşhur İsmail Sarper'in masası da on kişilik... Tanımadınız mı İsmail Sarper'i?.. Ayıp doğrusu... Soyadiyle dünya politikasının şöhretlerindendir: Zeki diplomatımız Selim Sarper'in herhalde bir şeysi!.. Ama, kendisi de ticarette çok ince bir meslek seçmiş: Hem kadın çorabı yapıyor, hem kadın çorabı satıyor... Siz bunu, Birleşmiş Milletler Kurulundaki Baş delegemizin vazifesinden daha kolay sanmayınız... Her giydiğini kendine yakıştıran Lülü hanımın cakasından da belli değil mi?..

Başka?.. Çoook, Sait İbrahim Esi, kendisi tek teli ağarmamış saçlariyle damadına, herdem taze eşi de manolya yüzlü kızına rekabet ederek orada bulunacaklar... Şevket Mânizade'nin masasına yakın olanlara ne mutlu: Kahkahadan katılacaklardır muhakkak!.. Emekli şıklarımızdan İzzet Melih Devrim de o gece hazır ve nazır olacaklar arasında... Eğer fırsat bulup da güzel eşi Fatma Devrim'i biraz konuşturabilirsem, gelecek hafta Akbaba okuyucularına bir nükte ziyafeti çekerim!

Göz - Kulak

GENÇ BİR HEKİMİMİZİN BÜYÜK MUVAFFAKİYETİ

Büyük zorluklar ve maddî sıkıntılar içinde İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesini dokuz senede bitiren

Dr. MUZAFFER YILMAZ'ın

30 Kasım 954 günü; şehrimizin mâruf tüccar ve iş adamlarından Ahmet Deveoğlu'nun kızı Nedret Deveoğlu ile evlenmeğe muvaffak olduğunu memnuniyetle haber aldık. Kıymetli genç doktorumuzu, mesleğinde daha üstün başarılar kazanması dileklerimizle tebrik ederiz.

Soldaki — Birdenbire ne soğuk çıktı, nerdeyse arkam donacak!..
(Yolal İkiz)

Öğüt

Huysuzlandı yine bak, katırı fincancının,
Tekme yersen sonu yok ızdırabın, acının,
Tesiri az bu işde Adalet kırbacının,
Yemek istemiyorsan feleğin satırını,
Uslu otur «Ürkütme fincancı katırını!»

Çalışkanlık, doğruluk kâfi değil hayatta,
«Fazilet» verem olmuş yatıyor zemin katta
İhtisası, bilgiyi şöyle bir yana at ta;
Saymaya bak daima «Üst» ünün hatırını,
Ürkütmeye gelmez ha, «fincancı katırını!»

Şeytanın aklı ermez siyasetin sırrına
Bir lokma ekmek için girme kızgın «fırın» a,
Kulak verme nafile herkesin zırzırına,
El oğlu «Haraç - mezat» sattırır (Hasır) ını,
Dikkatli ol «Ürkütme fincancı katırını!»

Düşünme vazifenden, işinden başkasını,
Sonra kimse paylaşmaz hıçranını, yasını,
Mengeneye koysan da sıksan kafa tasını,
Bulamazsın temine imkân, artık yarını,
Dikkatli ol «Ürkütme fincancı katırını!»

«Partici» ysen var demek, gizlice bir niyyetin,
Meydana çık görünsün varsa bir meziyyetin.
Yeter «Sinsi gayretten» çektiği bu milletin,
Çiğnetmek istemezsen kimseye «Nasır» ını,
Uslu otur «Ürkütme fincancı katırını!»

«Efen» gibi hasbi ol, vur nalına mıhına,
Böyle mevzu bulunca yaz ıkına, sıkına,
Koyan olur sanma ha, bir metelik «çıkı» na,
Öğüt derken incittik siyaset «yatır» ını,
Biz ürküttük gabiba «fincancı katırını!»

F. EFE

Yılbaşı Gecesi Hatırası

Yılbaşı gecesi bir çok sürprizlerle doludur. Ne yazık ki, o gecenin hâtırası çok defa tesbit edilemez. 954 ü 955 e bağlayan gece, şehrimizin en neş'eli bir gurubunun samimî hava içindeki fotoğrafını çekmeğe muvaffak olduk. Sahnemizin değerli artistlerinden Reşit Gürzap elinde büyük bir turta tutuyor. Ses san'atkârımız Hamiyet Yüceses te turta üzerindeki mumları söndürüyor. Safiye Aylâ, yeni yıla girişin tatlı heyecanı içindedir. Bu yıl, bir yaş daha küçülecek olan Fitne-Fücur Adalet Cimcoz yeni dedikodular için kulağı kirişte. Bu neş'eli gurubu tamamlayan Papa Eftim ise, az sonra günah çıkaracağı için çok ciddî görülmektedir.

Foto: Akbaba

Çeşitli alanlarda geçen bir yıl içindeki ilgi çekici olaylar:

Geçen yıl, her yıl olduğu gibi, sabahleyin güneş doğunca aydınlık, akşam güneş batınca karanlık oldu. Demokrasinin bu lûtfuna millet minnettar kaldı.

SPOR : (Her şeyden evvel Spor):

★ Bir yıl içinde, stadyum gişelerinden yüz altmış dört kişi bilet almağa muvaffak olmuş, bir milyon, dört yüz bin seyirci de karaborsadan bilet bulabilmiştir.

★ Geçen yıl yapılan 500 dostluk maçında, oyuncu ve se- 45 kişi ezilmiş, 215 kişi esir edilmiş, 361 kişinin de âkıbeti yirci de dahil olmak üzere, 50 kişi ölmüş, 120 kişi yaralanmış, meçhul kalmış, kendilerinden hiç bir haber alınamamıştır. Ayrıca bu dostluk maçlarında, 80 ayak, 97 kaburga kemiği, yüzden fazla kol kırılmıştır. Maçlardan sonra sahalardan 218 parmak, 300 kol, 28 ayak, 256 burun toplanmıştır.

★ Maçlar için bilet almak isteyenlerden 1 milyon insan stadyum kapılarında sabahlamış, su buhranına rağmen itfaiye hortumlarıyla serinletilmiştir.

POLİTİKA :

Geçen yıl içinde şiddetli akademik tartışmalar olmuş, 500 bin ton ağırlığında karşılıklı küfür ve hakaret istihsal edilerek yeni bir dünya rekoru kırılmıştır.

Ayrıca büyük politikacılar arasında yapılan yirmi boks maçının hepsi de nakavtla neticelenmiştir.

SANAT :

Film

Geçen yıl içinde bilhassa yerli filmcilik alanında büyük ilerlemeler kaydedilmiştir. Bir sene içinde çevrilen altmış filmden iki milyon lira kazanılmış, filmde oynayan artistlere de elli sandüviçle, yirmi bir lira para ödenmiştir. 60 filmde 600 göbek atılmış ve sakal bıyık makyajı için de külliyetli miktarda pamuk kullanıldığından, bu yüzden memleketimizde pamuk buhranı baş göstermiştir.

— Şapkanızı çıkarını..

(Suat Yalaz)

DERS

Beyoğlu caddesinde ,tanınmış bir kadının peşine düşmüştü. Kadın tanınmış olduğu kadar, insan da tanırdı. Tam o, kendisine rampa ettiği zaman, hemen dersini verdi:

— Bana bakşanıza siz... Kadınları takip edeceğinize bir sinir hekimine gidin de onun tavsiyelerini takibedin!...

YAĞLI MÜŞTERİ

Yılbaşı gecesi, müşteri, gittiği gazinonun garsonuna seslenir:

— Oğlum, bana bir bardak soğuk su ver, sonra hokka kalem, kâğıt getir... Telefon rehberini de isterim, vapur, simendifer tarifesini de getir. Haydi göreyim seni..

Garson gider, biraz sonra gelir:

— Efendim, bizim patron kasanın anahtarını da ister mi? İsterse çekinmesin, söylesin, diyor!..

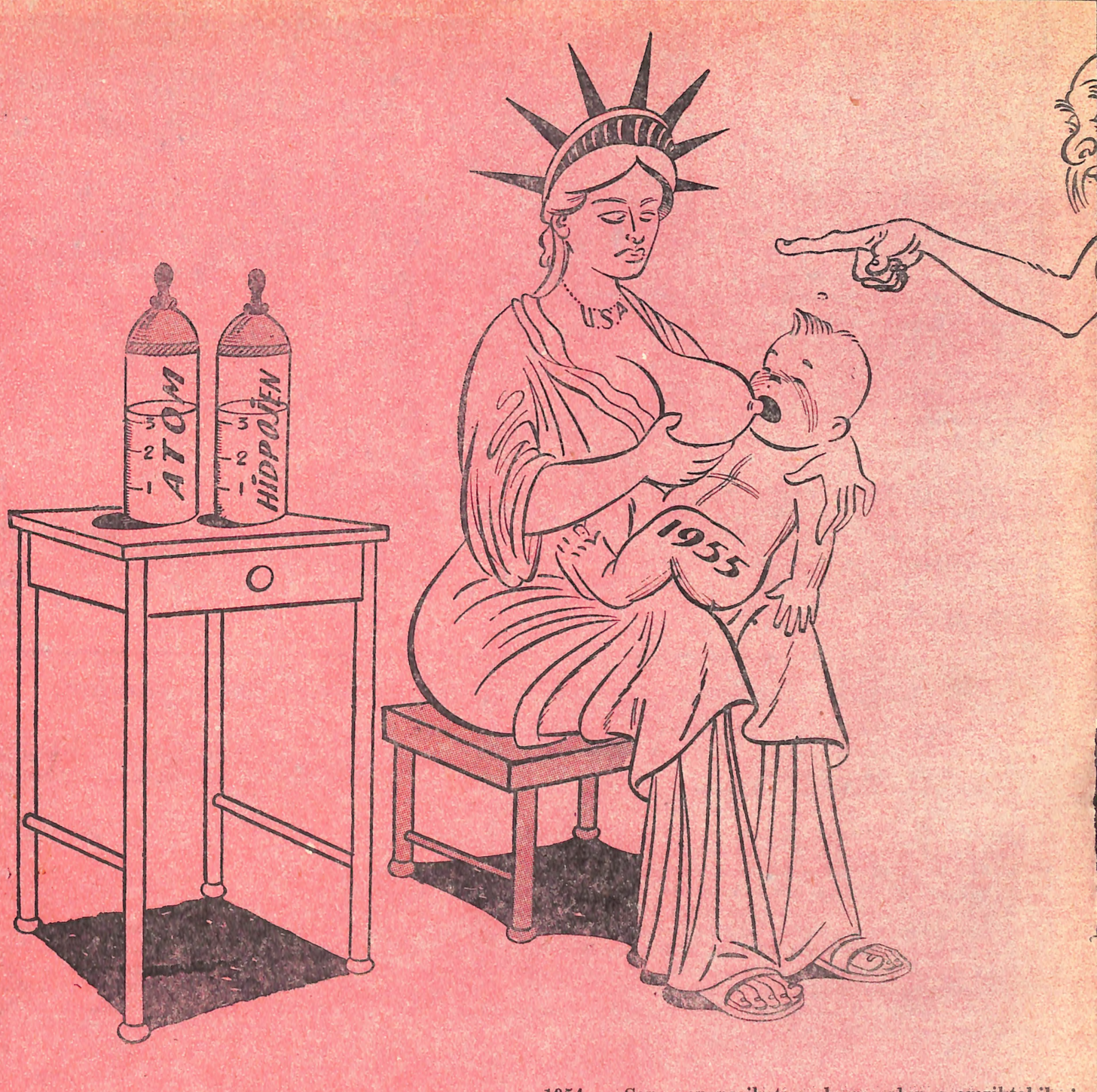

1954 — Sana son nasihatım olsun: sakın o emziktekileri

MİNİK HİKÂYE

Şecaat Arzederken...

AMA, bu yazının başlığını, genç okuyucular için açıklamam gerek: XVIII. Yüzyılda yaşamış bir Türk şairi, Koca Ragıp Paşa, onların gazel dedikleri bir çeşit manzumesinde şöyle bir beyit uçurmuş: «Dedikodu sırasında, kötü huylu kişi kendi kabahatini ortaya döker. Nitekim, çingene delikanlısı, övüneyim derken hırsızlığını açığa vurur»...

O gün bugündür, şecâat arzetmek lâfı, mânasını yukarı yazdığım o beyti hatırlatarak, farkında olmadan ekyerini belli edenler hakkında kullanılıyor. Biz gelelim hikâyemize... Çünkü, hikâyeyle münasebeti olmasaydı, yazıya o başlığı koymaz, altında da bu açıklamayı yapmazdık.

İstanbul'un o peeek meşhur sosyetesi var ya? Hani kadınları gayet şık, kibar giyinirler de, incir çekirdeği doldurmaz meseleler üzerinde saatlerce çene çalar, bu arada birbirlerini çekiştirirler... İşte böyle bir toplantıda, haydi adını söylemiyeyim, ama siz nasıl olsa anlıyacaksınız, o günlerde basbayağı bir zenci yavrusu doğurmuş kibar bir hanımefendi de, iyileştiğinden olacak, hazır bulunuyordu. Galiba o toplantıya da ilk gelişiydi. Tabiî bütün tanıdığı hamfendiler, kendine imâ yoliyle başına gelen şeyin mahiyetini sordular. O da izahat vermek lüzumunu duydu:

— Annem hep söylerdi ya... Hâmileyken insan kime bakarsa, çocuk ona benzer diye... Ben de doğrusu, yavrumun bu derece esmer olmasını âdeta bekliyordum...

— Neden ama? diye sordular yine. Hamfendi anlattı:

— Bir sene kadar önce, geç vakit Beyoğlu'ndan geçerken, peşime simsiyah bir zenci şarkıcı düşmüştü... Epey takip etti beni. Lâf attı... Kaçtım ama, hem çok korktum, hem de zor kurtuldum. Ne kadar koştuğumu hatırlamıyorum...

Salonun öbür ucundan ince bir ses iğneledi:

— Size yetişemediğinden emin misiniz?

— Bilirkişi —

Kış Temizliği

Yazan HANIM . HANIMCIK

İyi bir ev kadını, günlük temizlikten ayrıca, her yeni mevsime girerken de büyük bir temizlik yapmalıdır. Temizlik deyip geçmeyin. Gelişigüzel yapılan temizlik, faydadan çok zarar verir. Kış temizliğinin kendine mahsus usulü vardır.

Cilâlı mobilyayı ıslak bezle temizlemek doğru değildir. Toz bezi ile temizlik, tozları rahatsız ettiği için, sağlığa zararlıdır. Fırça, süpürge gibi şeylerle temizlik yapılırsa, eşyaların kırılıp dökülmesi ihtimâli vardır. Elektrik süpürgesi kullanmak ta sinir bozucudur. Onun için, kışa girerken, en esaslı temizlik usulü, evdeki bütün eşyalar ısatıp savup, evinizi tertemiz yapmaktır. Bundan sonra gelecek bahar mevsimine kadar yeni, temiz, gıcır gıcır eşyalar alırsınız.

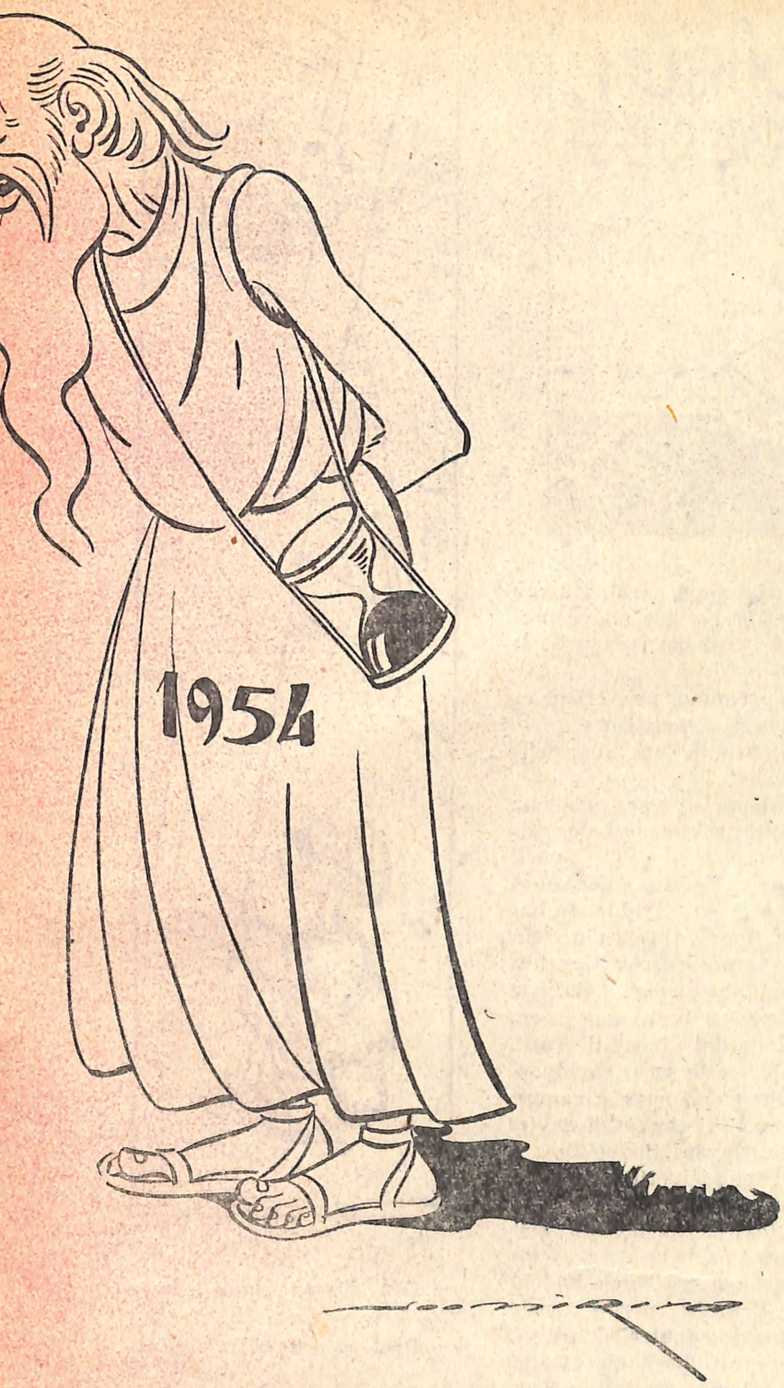

rme!

— Sen beni değil, üstümdeki, elmasları, ipekleri seviyorsun..

— Vallahi değil, istiyorsan tecrübe et soyun!..

SERGİDE

Ressam Ercüment Kalmık'ın Şehir Galerisi'ndeki resim sergisini her gün yüzlerce insan geziyordu. Kalabalık arasında iki küçük yumurcak da vardı. Tanıdınız, değil mi? Yeşim Güvemli ile Hüseyin Ramazanoğlu... Yeşim, Hüseyin'i elinden tutmuş, sergi memuruna ciddî ciddî haber verdi:

— Biz buradayız, bakın... Kaybolmuş iki anne görürseniz, lûtfen bize haber verin!...

HAKLI

Eşref Şefik bir boks maçı anlatıyordu. Birdenbire boksörlerden birinin maçı bırakıp yüzü koyun ringe kapandığını, emekliyerek ağır ağır dolaştığını gördü. Mikrofonun açık olduğunu unutup boksöre çıkıştı:

— Kalksana yahu? Maça devam et...

— Dişimi arıyorum, dişim çıktı... dedi boksör.

— Deli misin? Diş aranır mı?

— Tabii aranır ağabey... Bu zamanda... Altın kaplamaydı...

Eski Tûra Mizahından:

"Ç" DÜĞÜN GECESİ

Yazan:
ORHAN SEYFİ

□

HÜSREV Bey yeni karısına sadece:

— Safa geldiniz hanım!

Dedi. Safinaz Hanım çenesinin altından kısa bir temennahla mahçubâne mukabele etti.

— Safa bulduk efendim!

— Buyurunuz, oturunuz.

Karşı karşıya bir müddet sustular. İstanbulun sayılı çapkınlarından Hüsrev Bey toy bir genç gibi âdeta söyliyecek söz bulamıyordu. Bir hayli yutkunduktan sonra:

— İnşallah birbirimizi incitmeden geçinir gideriz.

Dedi.

— İnşallah efendim!

Gençliğinde her türlü çapkınlığı yapan Hüsrev Bey on beş senedir işile gücile uğraşıyordu. Eski şöhretini tanıyanlar ona karşı hâlâ yarı saygı, yarı korku duyuyorlardı.

Çarşıdaki delikanlılar:

— Hüsrev ağabey!

Diye hürmet ederlerdi. Kendi kendine:

— Allah Allah, âdeta sıkılıyorum!

Dedi. Tabakasını çıkarıp bir cıgara sardıktan sonra hanıma uzattı:

— İçer misiniz?

— Hayır efendim, kullanmam!

— Adam, bir tane tüttürüverin!

Safinaz Hanım, meharetle incecik bir cıgara sararak dudağının kenarına iliştirdi.

Hüsrev Beyin yeni karısı hakkında pek az bilgisi vardı. İmam efendiye bakılmak ihtiyacında olduğunu anlattığı zaman alacağı kadının her şeyden evvel (ehli perde) bir hanım olmasını şart koymuştu. O da aramış taramış Safinaz Hanımı bulmuştu.

Hüsrev Bey «vakti kerahat» geldiğini hissetti. Kısa bir mukaddeme yaparak maksadını anlattı:

— Allah affetsin, gençlikte alıştık. Akşamları bir kaç kadeh içmek âdetimizdir, eğer müsaade ederseniz... ...

Safinaz Hanım, hemen ayağa kalktı.

— Başüstüne efendim, hazırlayım!

Dedi ve biraz sonra elinde rakı tepsisile odaya girdi. Hüsrev Bey, tepsiye bir göz attı. Mezeler mükemmel hazırlanmıştı. İçinden:

— Vay canına, pek erbap elinden çıkmışa benziyor.

Diye düşündü. Bir iki kadehten sonra:

— Dolâpta ut var, bendeniz biraz tıngırdatırım, lûtfeder misiniz? Dedi.

Safinaz Hanım, kocasının çaldığı parçalara ayaklarile hafif hafif tempo tutuyordu. İşin farkına varan Hüsrev Bey tefi hanımın eline verdi. Safinaz Hanım, pesten başlıyarak perde perde sesini yükseltti. Tatlı, baygın bir sesle şarkı söylüyordu. Yavaş yavaş neş'e kıvamını bulmuştu. Eski çapkınlık devirlerini hatırlayan Hüsrev Bey:

— Bir tane içiverin canım, iştah açar!

Diye teklif etti. Safinaz Hanım biraz nazlandıktan sonra başını arkaya çevirerek kadehi yuvarladı. Şarkı perde perde yükseldikçe kadehler sık sık tokuşturulmaya başlandı. Kafalar dumanlandı. Aradan mahçubiyet kalktı. Ağır şarkılardan oynak makamlara, derken köçek havalarına geçildi. Hüsrev Bey yirmi sene evvelki hayatını yaşıyorum sandı. Hanım bu coşkunluğun arasında dayanamadı, eteğini beline iliştirip ayağa kalktı, parmaklarını havada şıkırdata şıkırdata göbeğini çalkalaya çalkalaya oynadı, oynadı. Hüsrev Bey büsbütün kendinden geçmişti. Hem çalıyor, hem de maharetle oynıyan hanıma bakarak:

— Ooooh... Yaşşa... Yavrum aşağıdan!

Diye haykırıyordu. O gece, gençliğinde içmediği kadar içti. Eğlenmediği kadar eğlendi. İkiye kadar saz, cünbüş, devam etti. Sonra ikisi de sızdılar.

Sabahleyin geç vakit kalkan Hüsrev Bey yatağında hâlâ uyumakta olan Hafinaz Hanımı uyandırmadan giyindi. Doğru imam efendinin evine gitti. Hoca efendinin hal hatır sormasına vakit bırakmadan cüzdanından çıkardığı parayı eline sıkıştırdı.

— Al, imam efendi, bu hanımın nikâhı, bu da nafakası!

İmam efendi, hayretle Hüsrev Beyin yüzüne bakıyordu.

— Hayrola, Hüsrev Bey, bir geçimsizlik mi çıktı?

— Hayır, geçimsizlik filân yok, bilâkis gece yarısına kadar hanımla güldük oynadık?

— E, şu halde talâka sebep ne ola ki?

Hüsrev Bey dişlerini gıcırdatarak cevap verdi:

— Bana bak, hoca, hanımın bu kadar sefası kâfi, bundan sonraki cefasını çekmiye bizim yaşımız da, başımız da müsait değil, anladın mı?

Orhan SEYFİ

— Sarmısak yiyen kuvvetli olurmuş, doğru mu acaba?..
— Elbette... Ye de bak, yanına kimse yaklaşabilir mi?!..

— Göz görmez, kulak işitmez, el, ayak tutmaz...
— Oyol, sen Belediye misin?..

İTALYAN MİZAHINDAN :

YAZISIZ!..

(Fransız)

Çapkınlık Alfabesi

NAPOLİ'DE, Via Roma'dan geçerken, önümde giden genç kızın oynak kalçaları karşısında o kadar kendimden geçtim ki, hemen yanaştım:

— Siğnora... dedim. Hayatım gülümsemenize bağlı...

— Ukalâlığa lüzum yok, diye kestirip attı. Ben Gina Loloobrigida değilim. Evliyim ve kocama bağlıyım. Yersin tokatı...

Yürüdü. Süklüm püklüm kalakaldım. Omuzuma bir el dokundu:

— Arnoldi, sen bir çocuksun. Bebeciksin...

Baktım. Meşhur çapkınlardan Lionello Santano. Bu herif en az kırk beş yaşındaydı ama, yine de şöhret sahibiydi.

— İhtiyar değilim ya, çocuksam .

— İhtiyar olmak, kadınlara daha tesir eder yavrum.

— Öyleyse günün birinde ben de tesir edeceğim. Ama gençlik daha değerliyse siz o imkândan bütün bütüne mahrumsunuz...

— Denemesi bedava. Bana kadın gözüyle şöyle bir bak...

— Kaabil değil. Gözlerimin ikisi de erkek gözü.

— Söz temsili dedim.

— Palavra dinlemeğe vaktim yok. İşim var, gidiyorum...

— İşin şu kadının peşine düşüp terslenmek değil mi? Yürü, beraber gidelim.

— Olmaz, ben Galleria'ya doğru gidiyorum.

— Tamam, ben de.

— Peşime düşmeyin boş yere.

— Senin peşinde ne yapayım? Ben o genç kadının peşindeyim. Çünkü o da o yana gitti. Gel de çapkınlığın alfabesini öğren...

Yürüdük.

— Neymiş o alfabe? diye sordum.

— Gayet basit. Kadına yaklaşırım, öperim.

— Ya öptürmez, reddederse...

— Kolay. Derhal tabancamı çıkarır, şakağıma dayarım. Hiç bir kadının daha bu derece tesirli bir ölüm tehdidine dayandığını görmedim, sokak ortasında...

— Ya aldırış etmezse?

— Haltediyorsun artık. Aldırış etmeselerdi, çoktan ölüp gittimdi... Halbuki ayakta geziyorum işte...

İlerledi. Biraz ötede sahiden de genç kadına yetişti. Eğilip bir şeyler söyledi. Sonra onun incecik beline sarıldı. Kadının onu ittiğini gördüm. Ama hareketlerinde hiç de sertlik yoktu. Lionello Santano hemen cebinden tabancasını çıkardı, şakağına dayadı. Kadının bir çığlıkla onun koluna sarıldığını gördüm. Bunun üzerine, kıdemli çapkın, yavaşça genç kadını belinden kavradı, kendine çekti, dudaklarını ağzına aldı. Öylece, birbirlerinin kolları bellerinde, yürüdüler ve ilk kapıdan içeri girdiler. Hiddetten çatlıyacaktım nerdeyse vay... Benim kabahatim neymiş vay... Beni mkabahatim neydi sanki?

Mıhlanmış kalmıştım oraya sanki .

İçimden: «Gösteririm ben de sana elbet» diyordum mütemadiyen.

Fakat on on beş dakika sonra genç kadın kapıdan çıktı. Ama nasıl? Alı al, moru mor. Demek Lionello bir halt etmemişti. Hemen seğirttim. Yetiştim. Güzel kadın ayak sesimi duyunca geri döndü. Beni tanıdı. Kaşlarını çattı. Daha ağzımı açmağa vakit bulamadan:

— Nedir bu sokak serserilerinden çektiğim be? diye bağırdı. Yürü hadi, o kadar iştahlıysan seni de karakola atayım da aklın başına gelsin...

Ancak o zaman, demin ikisinin kolkola girdikleri kapıya bakmak aklıma geldi: Burası polis karakoluydu!...

— *Gilberto BARTOLDİ* —

KAPIŞILAN
YILBAŞI
HEDİYESİ

— Hızlı yürüyelim, şu ilerdeki bayide de Aydabir'in Ocak sayısı tükenmeden birer nüsha alalım.

— Baba annem geldi... Yılbaşı eğlencesine nereye gittiler diyecektim?!..

(İtalyan)

— Ben, evlenme kolaylaşıyor diye içiyorum...
— Ben de boşanma kolaylaşıyor diye!.. (Nehar Tüblek)

Sorarım

Mülkiyenin son sınıfında «Devletler Hukuku» imtihanına girmişti. Profesör şöyle bir sual sordu:

— Adliye Vekilisin. Şu, şu şartlar altında şöyle bir mesele ile karşılaştın. Ne yaparsın?

Şöyle söyledi olmadı, böyle söyledi olmadı. Misâller getirdi, her ne yaptıysa profesör verdiği cevapları beğenmedi. Kan ter içinde kalmıştı. Başka çıkar yol bulamayınca:

— Efendim, dedi, mâdemki Adliye Vekiliyim, hemen müsteşarı çağırır, ne yapılması lâzım geldiğini sorarım.

Tabii «Devletler Hukuku» dersinden çaktı.

Gel zaman, git zaman, günün birinde sahiden Adliye Vekili oldu. Fakat ne dersiniz, bir kere olsun, müsteşarına bile bir şey sormadı.

TİYATRO

KULİSTEN

Paşa hazretleri

DAHA ilk yazım yeni yayınlandı. Derhal mektuplar, protestolar yağmağa başladı. Ama ben, bunlardan bir tanesine, şimdilik, cevap verivereyim: Neden mi Kulis'ten yazıyorum küçük hanım? Orası bizim karargâh da ondan. Beyoğlu'nun göbeğinde... Dedikodu kaynağına en yakın merkez. Bir haber alır almaz, yallah, yollanıyoruz. Hem, Kulis'in sahibi ve müdürü, ayni zamanda Küçük Sahne'nin ve kısmen Atlas'ın müdürü (unvanları nerdeyse İstanbul valisine yaklaşacak) Galip San'ın sevimli tebessümü yalnız hanımları mı meftun ediyor zannediyorsunuz? Biz de onun nezaketi, hattâ tenzilâtı yüzünden Kulis'teyiz. Hoş, vaadimi yerine getireceğim. Sizi bu hafta Demokrat bir muhite götüreceğim.

Haydi gelin Paşa Hazretleri'ni görmeğe... Bu zamanda Paşa Hazretleri olur mu? diyeceksiniz. Siyaset sahasında olmaz ama, Eminönü (eski) halkevinde oluyor. Şehir Tiyatrosunun, Halkevi'nde Paşa Hazretleri'ni oynaması bana mânalı göründü. Neyse... Şehir Galerisi'nde Ercümend Kalmık'ın sergisini geziyordum, haberi orada aldım. Hakkı Anlı ile sevimli yeğeni Sevim Anlı'nın çarpık çizgilerle dolu resimlerinden sonra... Lâf aramızda, o sevimli kız, o çarpık çizgileri nasıl çizmiş? Bunu ressam Zahide Özar, Kemal Zeren'e sordu. O da: «Bunu bilmiyecek ne var? dedi. Hocası Hakkı Anlı...»

Bakın yine, resim sergilerine daldık. Bâri kulağımıza gelen bir konuşmayı da kaydedelim: Ercümend Kalmık'ın yaptığı bir portre önünde, bir güzeller grupu toplanmıştı. Ortalarında da bir genç kadın... İçlerinden biri:

— Vallahi, şekerim, diyordu; biraz daha dişini sıkıp zayıflasan, portrene âdeta benziyeceksin...

Kimdi bunu söyliyen, biliyor musunuz? N. Borovalı...

Haydi, gelin dolmuşa da, Cağaloğlu'na çıkalım. İşte, tiyatroların malûm erkânı hazır; başında beresi, paltosunun kalkık yakalariyle, yüzünde her an hücuma hazır bir ifade, avurtları çökük, bitkin halde Ekrem Reşit Rey... parmağını kaldırsa tiyatro yıkılacak sanırsınız. Ama ilk defa bu akşam, Ekrem, hayırlı bir iş gördü önünde. Demokrat muhit ya, ön sırada bir genç oturuyor. Paltosu kucağında, «foter» şapkası da başında. İnanmazsınız, ama vallahi, billâhi öyle... Ekrem, aksırdı olmadı, öksürdü olmadı, inledi yine olmadı. Hiç değilse o şapka kadar etrafı rahatsız ettikten sonra nihayet delikanlının omuzuna dokundu:

— Şapkanızı çıkarın lûtfen, dedi. Rahatsız oluyorum ben...

Nezihe Becerikli de, boyu beraber kıziyle oradaydı. Aman ne şirinleşmiş Neziheciğim, sormayın... Genç istidatlardan Tunç Yalman, nasılsa komedinin bir yerinde gülümser gibi oldu. Öyle bir tenkitçinin gülümsemesi hayra alâmet değildir. Mutlaka ertesi gün piyesin canına okur. Paşa Hazretleri de canına okunmıyacak gibi değil hani. Öyle bir müstebit yobaz ki, değil programda bildirildiği gibi 1935 de, hiçbir devirde mevcut olamaz. Ama Şaziye Moral, peltek çerkes saraylı taklidinde bir taneydi. O da olmasa, Paşa Hazretlerinin haline hep beraber ağlayacaktık. Malûm ya, eseri Vasfi Rıza Zobu sahneye koyuyor. Haddiniz varsa ağız açın. Ertesi günü bütün gazetelere arşın arşın cevaplar yollayıp ne kadar Kasımpaşa Hazretleri tekerlemesi varsa döşenir...

Yalnız, bu komedide bir tek ciddî şey vardı ki, ona sevindik. Salonda ne kabak çekirdeği yiyen vardı, ne fındık, fıstık... Gel de bizde sahne hayatının geliştiğini söyleme bakalım...

— *AYNI ADAM* —

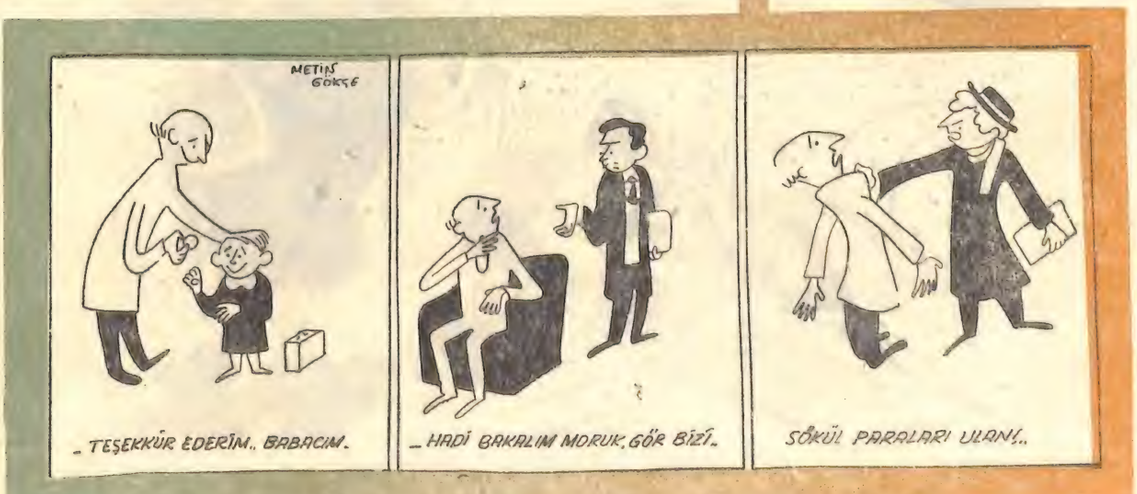

İLK.. ORTA.. YÜKSEK!..

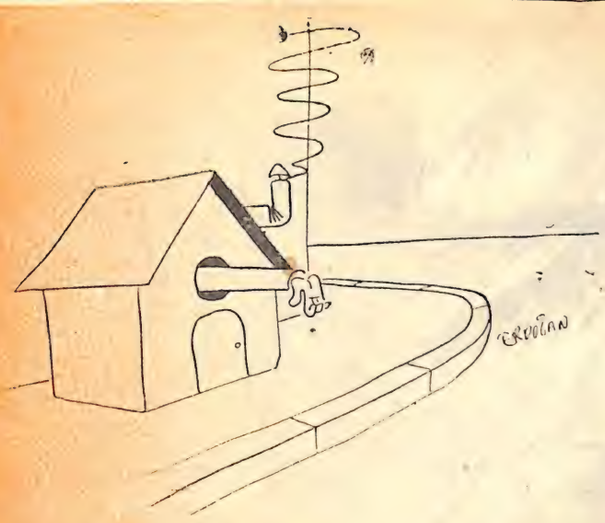

UTANGAÇ!..

(Erdoğan)

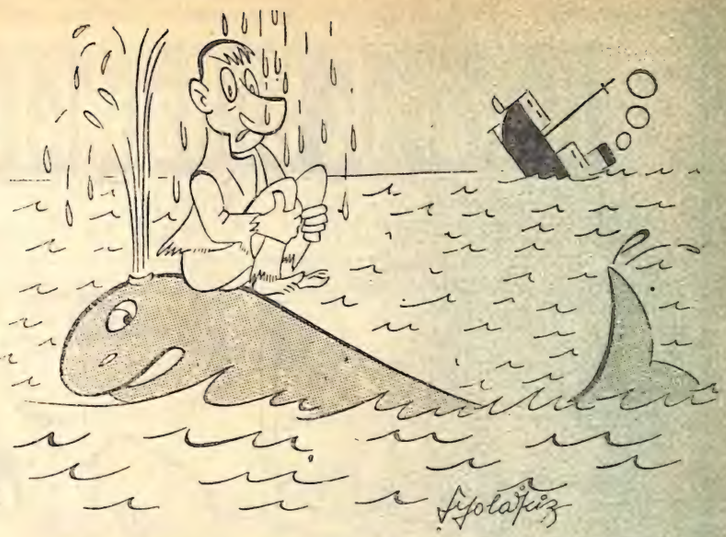

— Ben de kurtuldum sanmıştım. Fırtına yine başlıyor galiba!..

(Yolal İkiz)

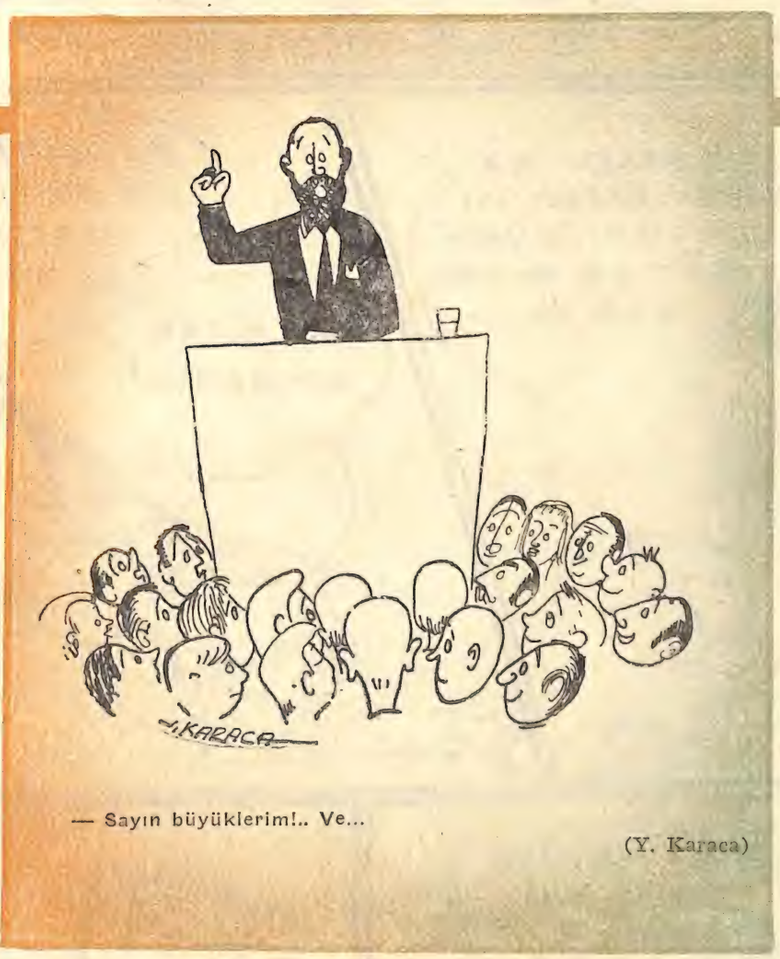

— Sayın büyüklerim!.. Ve...

(Y. Karaca)

Alttaki — Öff, yine fasulye yemişsin!..

(Cumhur Ertekin)

— Demek böyle oldu kocacığım... Ben de senin için sinemaya bilet aldımdı! Yazık!..

(Erol Yağcıgil)

En yukardaki: — Gıdıklama ulan!..

(Cumhur Ertekin)

Bekârlık Sultanlıktır

ANLATAN : SALİH TEKCAN

ÇİZEN : YALÇIN ÇETİN

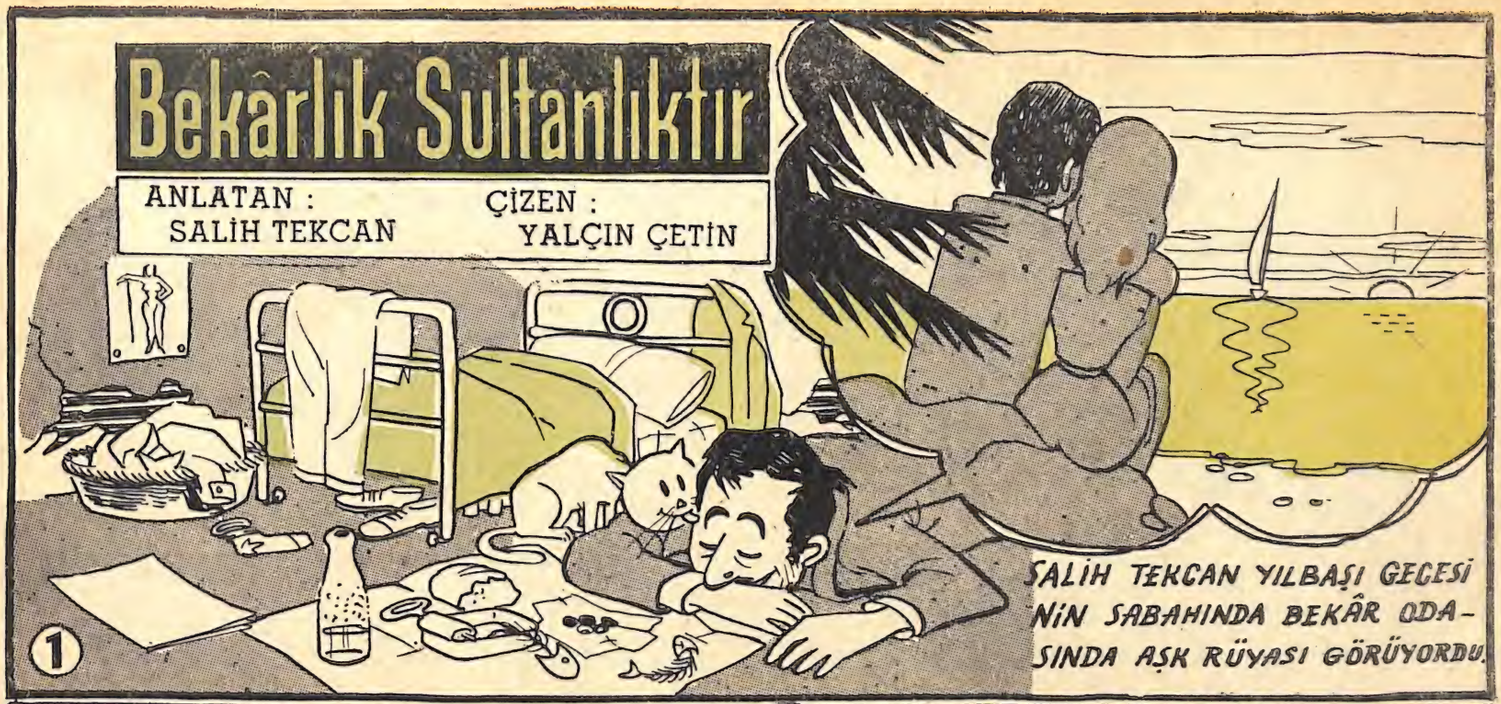

SALİH TEKCAN YILBAŞI GECESİ NİN SABAHINDA BEKÂR ODA-SINDA AŞK RÜYASI GÖRÜYORDU.

SALİH TEKCAN, IZTIRABINDAN ŞİŞENİN DİBİNDE SON KALANI BEKÂRLIKTAN GEVREMİŞ GÖĞDESİNE İNDİRDİ.

Kadın Olan Erkeğin Hatıraları

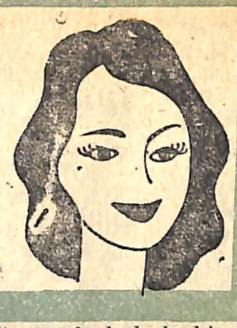

Yazan : İlâllah şerrinden

— Uyuşuruz hanımefendi... Biz müşterilerimizi memnun etmek isteriz. Aldığımız bir kürk parası bile değil... Emin olun, sizi sarsmaz... On bin lira...

Zelzele olmuş gibi sarsıldım.

— Hemen şimdi işe başlıyalım, isterseniz...

— Pekâlâ, dedim.

— Vaktiniz varsa yarım saat kadar salonda bekleyin, lûtfen... Biz sizin banyonuzu hazırlıyalım...

Başka bir salona geçtim. Orada da bekleyen, birbirlerile koruşan hanımlar vardı. Onların sözlerine kulak misafiri oldum. Yanı başımdaki iki hanım şöyle konuşuyorlardı:

— Plâj sezonu bitince bana bir nevrasteni geliyor...

— Sorma şekerim, bana da öyle... Ne kokteyller, ne çaylar, ne de toplantılarla eğlenemiyorum.

— Can sıkıntısından patlıyorum. Bizimki dediki, mademki bu kadar canın sıkılıyor, bari hayır cemiyetine âza ol... Ben de gittim, «Öksüz ve yetim sokak kedilerini himaye cemiyetine» âza oldum. İlk ağızda, onbeş bin lira verdim... Şimdi bu cumartesi, cemiyet namına balo vereceğiz. Doğrusu bir kadının içtimaî vazifeleri de olmalı. Değil mi şekerim,.

— Haklısın cicim... Ben de senin gibi canımdan bezdim. Hiç bir şey eğlendirmiyor artık. Bezik partilerinden bile bıktım, anla... Bu cuma, Süleymaniye Camiinde mevlit okutacağız. Belki açılırım da vakit geçer... Şimdi mevlit partileri çok iyi oluyor. Bizim arkadaşlar, hep orada toplanıyoruz, güzel sesli hafızlar da var...

İçlerinden biri bana döndü:

— Siz ilk defa buraya geliyorsunuz galiba!.. dedi.

— Evet, dedim.

— Masaja mı geliyorsunuz, jimnastiğe mi?

— İkisine de...

Diye attım.

— Sizin de canınız sıkılıyor mu şekerim? Ne ile oyalanıyorsunuz?

— Ben efendim, ses sanatkârıyım.

Yüzüme ekşi ekşi baktılar.

— Hangi Konservatuvardan mezunsunuz?

— Hususî olaraktan ders aldım. Pek canım sıkılmıyor, çünkü akşamları...

— Sizin canınız sıkılmaz mı?

— Vaktim olsa sıkılacak efendim. Fakat vakit bulamıyorum. Her gece, saat sekiznen dokuza kadar Akbahçede okurum. Dokuzda arabama atlar «Yeşilbahçe» ye giderim. Oradan verelini, Caddebostan... Efendim oradan kalkar, verelini Yenikapı... Eh, ondan sonra da insan biraz yoruluyor, arkadaşlarla şöyle toplanıp, Bendlere, Sulukuleye, yahut birimizin apartmanına gider, biraz içeriz. Ne olacak, sanatkâr hayatı hanımefendi... İnsan biraz da eğlenmesin mi? Sabaha karşı da yatağa girerim.

Kadın hayretle yüzüme baktı:

— Peki siz ne zaman çalışırsınız?

Sinirlendim:

— Ben size masal mı anlatıyorum hanımfendi? Akşamın sekizinden sabahın üçüne dördüne kadar her gece çalışmıyoruz da, yani ne yapıyoruz?

— Onu demek istemiyorum, dedi, musikiye ne zaman çalışırsınız? Ne zaman meşk yaparsınız?

— Aşkla meşk bir arada olur. İnsan doğuştan sanatkâr olmalı efendim. Ben bir kere «Hele hele güllü» ye, «Karabiberim, Badem şekerim» e başladım mıydı, alimallah yer yerinden oynar. Bütün dinleyiciler şakır şakır oynamağa başlarlar hanım!.. Sen bana iyi bak!.. Dayanamadım:

— Peki, ya siz ne yaparsınız? Gününüz nasıl geçer efendim?

Bir taş bebek kadar güzel olanı:

— Benim de pek vaktim yok, dedi, sabahları on, onbirde kalkarım. Banyo falan derken öğle olur. Yemekten sonra manikör gelir, ayaklarımı ellerimi yapar. Eğer arkadaşlarla biraşurdan burdan konuşmak istersem, atlarım arabaya kuvagör'e giderim. Orada toplanırız. Oradan ya bezik partisine, ya bir filme... Filmden sonra çaylar... Gece tiyatro, konser... Eh arada sırada, hafta ayda balolar olur. Ama beni tatmin etmiyor.

— Kocanız mı?

— Hiç bir şey... Hayat!.. Biliyor musunuz cicim, bazan insan âvârelikten bile bıkıyor. Bu öyle bir şey ki, nasıl anlatayım... Bilmem ki... Benim üçüncü kocam, az para harcıyorum diye beni mahkemeye verdi, boşandık. «Sen herkesin yanında benim itibarımı düşürüyorsun, kredimi kırıyorsun, beni iki paralık ediyorsun» diye tutturdu.

Bezikte mi sabahlamadım, pokerde yirmi bin lira mı vermedim, ne yaptımsa adama yaranamadım.

— Yirmi bin lira mı nediniz? Kaybedince, kalbiniz durmadı mı?

Bir kahkaha attı:

— Verenler sağ olsun!.. Ne kadar kaybedersem, ne kadar para savurursam kocam o kadar memnun olur, benimle gurur duyardı. Ah bilemezsiniz şekerim, onun için ne fedakârlıklar yaptım. Üç defa Beyruta gidip, gardroplar dolusu kürkler, çamaşırlar, eşyalar getirdim. olmadı, olmadı. Hulâsa, bu can sıkıntısından kurtulamadım.

— Acaba doğursanız?..

Bu sefer cami yıkılmış, ama mihrabı yerinde duran öbür hanım lâfa karıştı:

– Aman, onun da faydası yok. Benim üç tane var. Bak, ne hale geldim. Analık kolay mı? Belimi incelteceğim diye iki senedir gitmediğim Güzellik Enstitüsü kalmadı.

— Çocuklarınız kız mı, erkek mi?

Hanımfendi, bir müddet düşündükten sonra:

— Biri erkek, ikisi kız, dedi.

— Kaçar yaşlarında efendim?

Bu sefer daha fazla düşündü:

— Eh epeyce var... Dubakiiim, biri şöyle böyle, galiba, dokuz mu, on mu ne? Öbürleri, daha büyücerek.

Şaşırdım kaldım:

— Afedersiniz ama, dedim, çocuklarınızla galiba ilgilenmiyorsunuz?

— Hiç olur mu öyle şey... Analık kolay mı? Onlar için neler çektiğimi bir ben bilirim, bir de... Ama yok, babaları bir şey bilmez. Büyük yatılı okulda. Tatilden tatile kampa gitmediği zaman eve gelir. Öbürlerinin mürebbiyeleri var, Hizmetçiler var, öğretmenleri var. Hepsi meşgul olurlar.

İçeri giren matmazel Juli:

— Buyurun efendim, dedi.

Beni geniş bir banyo odasına benzeyen yere aldı. Duvarlar fayans ve aynalarla kaplıydı. Yerde yanyana on tane geniş gömme banyo vardı.

— Önce size banyodan başlıyoruz, dedi, eşek sütü banyosuna gireceksiniz.

— Anlamadım.

— Eşek sütü banyosu... Cildinizi yumuşacık yapacak.

Soyunmama yardım ederken bir yandan na eşek sütünün faydalarını anlatıyordu.

— Roma İmparatoru Neron'un karısı Poppe, her sabah eşek sütü ile banyo ederdi. Seyahate çıktığı zaman, arkasından dört yüz doksan dokuz eşek, bir de kocası beş yüz kişi giderdi.

Eşek sütü banyosuna girdim. Juli:

— Kırk beş dakika kalacaksınız,, ben size haber veririm, dedi.

Sağ tarafındaki banyoda yaşlı, sarsak, titrek bir kadın vardı:

— Siz de mi eşek sütüne girdiniz? Dedim.

— Hayır, benimki salatalık suyu, dedi.

Solumdaki de:

(Devamı var)

Dünya Mizahından

YAZISIZ

- SEVGİLİM, SEN, GÜZELLİĞİNLE, İNCELİĞİNLE, EVİNLE, DRAHOMANLA BENİM HAYAT SAHAMSIN.

- DELİKANLI, EVİMİZ VAR, ODAMIZ VAR, KANEPEMİZ, KOLTUĞUMUZ, HATTA KARYOLAMIZ VAR!.. BİR DAHA SİZİ, BÖYLE UMUMİ YERLERDE KARIMLA GÖRMEYİM!

- BAŞKA BİR SİNEMAYA GİDELİM SEVGİLİM, KOCAM BENİ O FİLMDEKİ ARTİSTEN KISKANIYOR!..

Muayyen zamanlardaki sancılara karşı...

... kininli GRİPİN başarı ile kullanılır. GRİPİN, baş, diş, adale, sinir, lumbago ağrılarını teskin eder, romatizma ve siyatik tedavisinde faydalıdır.

KİNİNLİ

GRİPİN

4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

Gripin mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz.

Süratle hazmolur ve derhal tesirini gösterir.

Rahat Uyuyor!

Çünkü, kendisi hayat, evi yangın, gemisi ve otomobili kazaya karşı sigortalı.

ANADOLU

Anonim Türk Sigorta Şirketi, en müsait şartlarla emrinizdedir.
Telgraf: İmtiyaz — İstanbul — P. K: 845 Galata

Denizcilik Bankası
T.A.O.

DENİZYOLLARI

Gemilerile seyahat bir zevktir

Amerikaya:

Türk parasile muntazam seferler

Denizyolları

Sürat, Emniyet, Konfor demektir

SUKUT

Aşk ve İhtiras Hikâyesi

Yazan :

Hüseyin Cahit Yalçın

Baştanbaşa heyecanla okuyacağınız bu üstad işi nefis hikâye :

AYDABİR

mecmuasının Ocak sayısında

Akbaba

siyasî mizah gazetesi

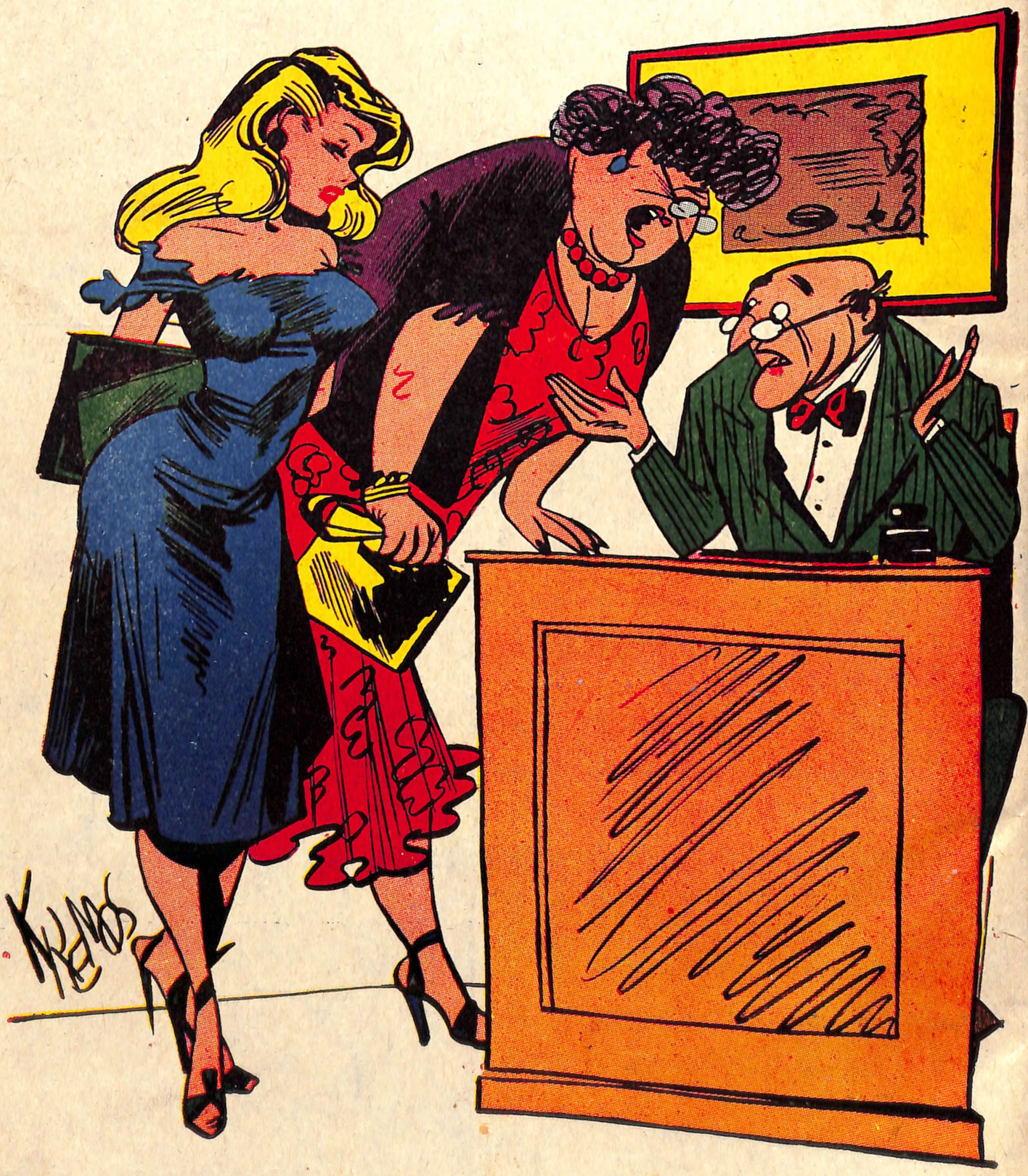

— Neden kızımı daktiloluğa kabul etmiyorsunuz?... Şu güzel yüze, şu ipek saçlara, şu taze göğüse, şu gergin bacaklara bak!... Daktilo olmak için nesi eksik?!...